

ШАРЛ-ЮБЕР МИЛВОА ЛИСТОПАД

Превод от френски: Гео Милев, 1922

chitanka.info

Бе листопад през късна есен —
безшумно капеха листа;
гората глъхнеше без песен,
без прелест в своята самота,
един млад болен, смъртнобледен
без радост в своята зора,
вървеше бавно, за последен
път, през любимата гора:
— Гора, ти, що бе нявга радост
за мене, ето — гасна аз...
Прощавай! всеки лист, що пада,
предрича моя смъртен час.
На болните зловец, оракул,
ти каза ми: „Пак жълт лесът
ще зашуми, с листа заплакал
над тебе — но за сетен път!“
Люлей се кипарисът вечен
над твоята глава, и вече
с глух шум облъхва ти сърцето;
Ще ти увехне младостта —
преди тревата на полето,
преди планинските цветя.
Умирам вече!... Вей студа
на минали мечти разбити...
кат сън минаха младините —
кат сън мина ми пролетта.
Капете, листи, в далнините!
Затрупайте печалний път —
та мойта майка да не види
де моите кости ще лежат.
Но ако дойде мойта мила
към скръбния ми гроб, покрила
лице си с траурен воал, —
душа ми в тъмната могила
ти разбуди, о, звук замрял.

Каза — отмина без възврат.
С последний лист отронен зайде
и неговий последен ден —
там под столетний дъб клонат
вий гроб ний камък ще узнайте...
Но в тоя кът усамотен
любимата му не пристъпи;
един овчарят в долината
смуцава с тежките си стъпки
на гробницата тишината.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.